

כל פסולי המוקדשין פרק המישי בכורות לו.

עין משפט נר מצוה

בד א מיי פ"ב מהל'
גיורוין הלכה טו
טו"ש"ע א"ר"ע ס"י סעיף
ג:

בב ב מיי פ"ב מהלכות
בכורות הלכה טו ספג
עשין רי טו"ש"ע ס"י סעיף
ה:

ג טו"ש"ע שם סעיף ון:
בד ד מיי פ"ב מהלכות
גיורוין הלכה טו טו"ש"ע
א"ר"ע ס"י קנ"ג סעיף ו:

בז ה מיי פ"ב מהלכות
בכורות הלכה טו ספג
עשין פט (טור ח"מ ס"י עט)
[גף מלאכה בנפשו ו' ע"ג]:

בז ו מיי פ"ב מהלכות
בכורות הלכה טו טו"ש"ע
י"ד ס"י ד"ש סעיף ב:

בז ז מיי פ"ב מהלכה טו
טו"ש"ע שם סעיף ו:
ג ח מיי פ"ב מהלכה טו
טו"ש"ע שם סעיף ח:

בז ט מיי פ"ב מהלכות
מעשרות הלכה ו:
מעשרות הלכה ו:

רבינו גרשום

אימור דאמר ר' מאיר
החזקו על הדבר לחששא
בעלמא בשמא חשד לא
חוקינהו נמי רודאי חשדי
לא אמרין הלכך לא חשדי
לכל התורה וכשרין למדין:
לדורות שאשא כשרה לה.
ואשה כשרה לעדות כבוד
מדאמר אפילו בנו אפי'
בדו: מהו דתימא התם הוא.
גבי אשה דאמרין הפה
שאר הוא שהתיר דאי
בעיא לא אפרה מדיד ולא
מחוקין לה באשא איש
דליכא רדיע: אבל הכא. גבי
כבוד לא מני לא אפרה
דלא מסידי רבין דרדיע
דבכור הוא דקדשים בחוץ
נמי לא אכיל אלא א"ר יעיד
עליו שהווא מום לא נימא
הפה שאמר הוא שהתיר
קמ"ל דאמרין רבין דיכול
למישידי ביה מומא דמיכבד
ודאי דמוס קבוע ולא שריא
אמרין הפה שאמר הוא
המקום שהתיר: מה לי לשקר
בפסוק עדים לא אמרין.
דאנן סהדי דאורחא דנהר
פקוד לעולם איכא מיה
הובא נמי כיון דרדיעין
דבני חשדי אומרי לא
לכא הפה שאמר הוא
שהתיר: הכא גבי האי כהן
דבא ואמר בכור הוא ומומו
עמו מי רדיעין דאי דאיהו
שרא ביה מומא חששא
בעלמא הוא ובמקום חששא
אמרין הפה שאמר הוא
שהתיר: נצריך הדין. נצריך
של ערבה קלפה שהן דין
וחיון: חלקנו בין חי חבר
לנ"ח. דאד"ג דע"ה חשדי
למיגרם מום לכבוד כדאמר
בעליו פמנו שפירין אי לא
לא חתב לא חשדי
ושלא מרענו היה מצניא
לאסחריד עליה לא א"ל
ר' יהושע הין: בעלי תריסין.
חכמים: עמר השואל. ר'
צדוק: א"ל ר' יהושע לא.
דלא רצה להורות הלכה
לפני ר'ג: עמר. שתוק.
והיינו דאמר בבבכות (אתא)
בבכורות צעריה: דעבידיד
לאיגלו. דמצי למישייליה
לחכם את התירו לו אם לא:
התם הוא. דכיון דרשמו הוא
ובעל מום הוא דמתיין הוא
כיון דקאכלי ליה מידע ידע
דקדשים בחוץ לא מצי אכיל
וכדאי דארוחו: א"ל א"ל
בכור שאמר בכור זה נתן לי
ישראל במומו כיון דהוה
ללא שחתייה לא מהמין ולא
שורין למישיטהי דחשדי
דילמא איהו שדא ביה מומא
וליהא לרוב הירודה דעבידיד
לאיגלו. דמצי למישייליה
א"ל רבין ליה: שאני התם
דמצי דאשמוטיי שליח
דבצי ואמר לאו מהאי ובניה
מאחזיקי אפילו מעם הארץ דמצי אמר אפילו עם הארץ נאמן עלי ליקח ממנו. הלכך אין נאמן השליח:

אימר דא"ר מאיר לחששא בו'. מתוך הלשון משמע דלגיבא דר'
מאיר קאמר ולא ספירא לן כוותיה י"א אלא אפילו במוחזק
עובר על דבר א' לא הוה חשוד על כל התורה כולה ואע"ג דצפרכ זה
בזכר (פסדרין דף סו.) אמר רב"י עבריין אוכל נבילות להכעיס פסול
לעדות ומוקיס לה כרבי מאיר וקיימא

לן כוותיה דהוא מיע"ל ק"ג"ס היינו
דוקא לענין עדות דרמנמא אמר אל
תשת רשע עד אל כלל צשאר מיני לא
חשוד ומיניה ר' מאיר דקאמר התם
עד זומס פסול לכל התורה כולה ה"נ
הוה מצי למינקט אחד משאר דברים
ולא נקט עד זומס אלא לפוקי מדר'
יוסי דלפילו עד זומס נמי מכשר
לדיני נפשות כשהווס דדיני ממונות:
וכה' רבא מה לו אשקר. רבה
גרסינן שהיה רבו של רב"י ולא רבא
י"א לרבה אית ליה צדיק צמקת
הצמים (ב"ב דף צ"ג ל:) דמה לו לשקר
צמקוס עדים לא אמרינן דאמר דלבי
ורבא לא ספירא לכו הוה דרז סקדא
כו': בא צפני רבן גמליאל אמר
ליה צאן. י"א והלכה כן הוא דאין
חילוק בין חבר לעם הארץ דצפרכ
צמרא ליומא (דף ע"ג.) גזי ר' יוסי
בן זמירא דכהן הוה וניבעיה ליה אי
הלכה כר' מאיר דאמר חשוד על
הדבר לא דנו ולא מעידו אי כרשב"ג
דאמר נאמן על של צמירו ש"מ דלרבי
מאיר לא היה ממיר אע"פ שהיה
חבר: עמר השואל ושא"ל. צפ'
נערה צנדיים צירושלמי דריש מדמכדי
ועמדו שני להצמים צו"ה דשואל הלכות
ואגדות ריבך לעמוד: עמוד על
הרביך ויעידו בך. לא גרסי' ויעידו
בך לא כאלו ולא צ' צפרכ תפלת השמר
י"א צרישיה (בבכות סו.) דמה עדות
שיך כאלו אלא בפסדרין צריש פרכ
כהן גדול (דף ע"ג.) ואגב פטעה לה התם
נכתב כאלו: ה"א ה"ה יבול' להבחישי
החי. כלומר בכור הייתי להעלים ואני
יכול וצקונט' פירש דודאי כן אמרתי
וחזרתי צי ווא"ל י"א כן דצפרכ תפלת
השמר (בבכות דף סו.) פסק שם
הלכה כמותו: רבי חוציפת
המתורגמן. מעשרה הרובי מלכות:
והלכתא

לעדות בכור. בכור כהן כהן
סמננו יתחיל לו שלם ארבע
בו מום. ק"ל נחשבו כשהי
להטיל מום בכבור ואין נאמן
לומר מום זה נפל זו מלכות
וצריך להביא עדים (שבת
פ"ה.) אלא לעדות
האשה. לומר נאשה מ'
בעלך. דלפניו הם נכנס סמס
עינא. וכל דמקדש אשתא
דכנן מקדש ואפקיעי רבן
לקדושי מיהו (שם.) והלכה
שהאשה כשרה לה. אע"פ
נמי כשרה לה (שם.) אע"פ
עדים. דאין סהדי שאין אומרי
הדין בלא מום (ב"ב פ"ה.)
בעלי תריסין. חכמים
הנלחמים את זה וכל כהן
(בבכות סו.) המתורגמן.
שהיה עומד לפני כהן מלכות
ומשמע לביש את הדרכה
מפי רבן גמליאל (שם.)

לעדות בכור. בכור כהן כהן
סמננו יתחיל לו שלם ארבע
בו מום. ק"ל נחשבו כשהי
להטיל מום בכבור ואין נאמן
לומר מום זה נפל זו מלכות
וצריך להביא עדים (שבת
פ"ה.) אלא לעדות
האשה. לומר נאשה מ'
בעלך. דלפניו הם נכנס סמס
עינא. וכל דמקדש אשתא
דכנן מקדש ואפקיעי רבן
לקדושי מיהו (שם.) והלכה
שהאשה כשרה לה. אע"פ
נמי כשרה לה (שם.) אע"פ
עדים. דאין סהדי שאין אומרי
הדין בלא מום (ב"ב פ"ה.)
בעלי תריסין. חכמים
הנלחמים את זה וכל כהן
(בבכות סו.) המתורגמן.
שהיה עומד לפני כהן מלכות
ומשמע לביש את הדרכה
מפי רבן גמליאל (שם.)

לעדות בכור. בכור כהן כהן
סמננו יתחיל לו שלם ארבע
בו מום. ק"ל נחשבו כשהי
להטיל מום בכבור ואין נאמן
לומר מום זה נפל זו מלכות
וצריך להביא עדים (שבת
פ"ה.) אלא לעדות
האשה. לומר נאשה מ'
בעלך. דלפניו הם נכנס סמס
עינא. וכל דמקדש אשתא
דכנן מקדש ואפקיעי רבן
לקדושי מיהו (שם.) והלכה
שהאשה כשרה לה. אע"פ
נמי כשרה לה (שם.) אע"פ
עדים. דאין סהדי שאין אומרי
הדין בלא מום (ב"ב פ"ה.)
בעלי תריסין. חכמים
הנלחמים את זה וכל כהן
(בבכות סו.) המתורגמן.
שהיה עומד לפני כהן מלכות
ומשמע לביש את הדרכה
מפי רבן גמליאל (שם.)

לעדות בכור. בכור כהן כהן
סמננו יתחיל לו שלם ארבע
בו מום. ק"ל נחשבו כשהי
להטיל מום בכבור ואין נאמן
לומר מום זה נפל זו מלכות
וצריך להביא עדים (שבת
פ"ה.) אלא לעדות
האשה. לומר נאשה מ'
בעלך. דלפניו הם נכנס סמס
עינא. וכל דמקדש אשתא
דכנן מקדש ואפקיעי רבן
לקדושי מיהו (שם.) והלכה
שהאשה כשרה לה. אע"פ
נמי כשרה לה (שם.) אע"פ
עדים. דאין סהדי שאין אומרי
הדין בלא מום (ב"ב פ"ה.)
בעלי תריסין. חכמים
הנלחמים את זה וכל כהן
(בבכות סו.) המתורגמן.
שהיה עומד לפני כהן מלכות
ומשמע לביש את הדרכה
מפי רבן גמליאל (שם.)

לאחזוקינהו. בחשודים מי אמר ר"מ י"א חשוד לדבר אחד חשוד לכל
התורה כולה היכא דמוחזק לן דעובר על דבר א': לעדות בכור.
להעיד שלא הטיל בו מום זה צנוונה: לעדות אשה. שמת בעלה
במדינת היס: פני אלא לעדות אשה כשהי' . ובעדות בכור

נמי אשה כשרה דאמרין [נה] הלכתא
כרנן שמעון ואפי"ט במו: יימר שרי
בזכר. יימר המתיר בכורות לשון
גנאי: לא היו מוחזקין. בטלה שהיא
בכור וכל כהן צעליו ואמר בכור הוא
זה ומומו עמו שלא הטיל מום י"א זה
צנוונה ואפי' לחסוי לחסא אי קצוע
הוא אי עובר הוא: נאמן. להפה
ששקר ואמר בכור הוא המיר ואמר
מומו עמו: אשה איש הייפי. ולא
היינו מוחזקין בה שהיא אשת איש
מעולם: נאמנת. ומוותר להנשא:
דאי צעיה לא אמרה. לומר אי הוה
חשידא להינשא צהיי בעלה בלא גירושין
הוה שתקה ולא אמרה אשת איש הייתי
דהא צפנייה ט"ו מחזקין לה: אל
הכל. בצבור דלא קיגא דלא אמר בכור
הוא (ה) דלימא ליה חסא מום קצוע
הוא או עובר דקדשים תמימים אין
הכחן נחמד לכולל צחון דבר כרת
הוא אלל נחמד להטיל בו מום דלאו
בעלמא הוא ולא יהא נאמן קמ"ל
דנאמן: דאם כן. דהוא הטיל בו
מום הוה שדי ציה מום הניכר אפי'
לעם הארץ שהוא מום ומו לא הוה
בעי למיני קמן ולמימר בכור הוא
ט"ו דהא אין אדם אחר יודע שהוא
בכור דקדשים צחון נמי ליכא לפסקיה
דהא מום ניכר שדא ציה והיכא דאין
יודעין שהוא בכור ליכא למימר הכי
דבעל כרחק אפי' לקמן דאי הוה שמיט
ליה בלא מומחה כיון דכולי עלמא
ידעי שהוא בכור הוה חשדי ליה:
צמקוס עדים. דאין סהדי דכל שעתא
איכא מיהו ו"ה כיון דאין סהדי דכהניס
שחודים על מומינן לא יניא מנה לי
לשקר: הכל ודאי שדא ציה מומא.
בממיה: להא שמעא. דר' אילעאי:
בלא גזרי. ט"ו בסתמא אמר ליה לא
היו מוחזקין בו שהוא בכור כו': כלום
חילקנו בין כהן חבר לכהן עם הארץ.
י"א ומי (ה) חשדינן אלא למישידי ציה מומא
בכונה ככהן עם הארץ: הן. חלקנו
ולא חשדינן: בעלי טריסין. מנגיס.
תלמידי חכמים הנלחמים במלחמתה
של תורה: היאך אעשה. יכול להכמישו:
אולמני אני חי והוא מת. הייתי יכול
להכמיש ולומר לא אמרתי: היאך יכול
החי להכמיש את המת: ודאי כן אמרתי
וחזרתי צי: עמוד ועמד. שתוק
אשמו: ברתני' הראיתי בכור זה.
לחכם ואמר לי שמוס קצוע הוא
ושחטנו וצלבנו שיהו לו עדים שלא
הטילו בו י"א: גמ' נאמן כהן לומר.
לחכם בכור זה נתן (פ) לין ישראל צמוס
זה שבו: דעבידא לאיגלו. דאחי חסא
ואמר לא התמתיו לך: לא לעולם
אימא לך מילתא דעבידא לאיגלו
משקרי אינשי והכא היינו קעמא
דמהינן דלא חשדי כהני לכולל דקדשים
תמימים צחון הלכך אי לאו דשרי ליה
חסא לא הוה אמר שרא (ה) ליה ושמיט
ליה בלא התרת מומחה ס': אלל הכל.
שמאליו נפל בו כיון דחשדי כהני להטיל מום
ולמימר מום ומליו חשדי נמי להטיל מום
ולמימר מום ולמימר מום ולמימר מום
שאליו נאמן. שאינו לוקח פירות מעם הארץ או ממי
שלוקח מעם הארץ ומעשר דמאי קודם שימכרם: אין. שליח זה נאמן לומר שמנאמן לקחתיו
דליח

לעדות בכור. בכור כהן כהן
סמננו יתחיל לו שלם ארבע
בו מום. ק"ל נחשבו כשהי
להטיל מום בכבור ואין נאמן
לומר מום זה נפל זו מלכות
וצריך להביא עדים (שבת
פ"ה.) אלא לעדות
האשה. לומר נאשה מ'
בעלך. דלפניו הם נכנס סמס
עינא. וכל דמקדש אשתא
דכנן מקדש ואפקיעי רבן
לקדושי מיהו (שם.) והלכה
שהאשה כשרה לה. אע"פ
נמי כשרה לה (שם.) אע"פ
עדים. דאין סהדי שאין אומרי
הדין בלא מום (ב"ב פ"ה.)
בעלי תריסין. חכמים
הנלחמים את זה וכל כהן
(בבכות סו.) המתורגמן.
שהיה עומד לפני כהן מלכות
ומשמע לביש את הדרכה
מפי רבן גמליאל (שם.)

לעדות בכור. בכור כהן כהן
סמננו יתחיל לו שלם ארבע
בו מום. ק"ל נחשבו כשהי
להטיל מום בכבור ואין נאמן
לומר מום זה נפל זו מלכות
וצריך להביא עדים (שבת
פ"ה.) אלא לעדות
האשה. לומר נאשה מ'
בעלך. דלפניו הם נכנס סמס
עינא. וכל דמקדש אשתא
דכנן מקדש ואפקיעי רבן
לקדושי מיהו (שם.) והלכה
שהאשה כשרה לה. אע"פ
נמי כשרה לה (שם.) אע"פ
עדים. דאין סהדי שאין אומרי
הדין בלא מום (ב"ב פ"ה.)
בעלי תריסין. חכמים
הנלחמים את זה וכל כהן
(בבכות סו.) המתורגמן.
שהיה עומד לפני כהן מלכות
ומשמע לביש את הדרכה
מפי רבן גמליאל (שם.)

לעדות בכור. בכור כהן כהן
סמננו יתחיל לו שלם ארבע
בו מום. ק"ל נחשבו כשהי
להטיל מום בכבור ואין נאמן
לומר מום זה נפל זו מלכות
וצריך להביא עדים (שבת
פ"ה.) אלא לעדות
האשה. לומר נאשה מ'
בעלך. דלפניו הם נכנס סמס
עינא. וכל דמקדש אשתא
דכנן מקדש ואפקיעי רבן
לקדושי מיהו (שם.) והלכה
שהאשה כשרה לה. אע"פ
נמי כשרה לה (שם.) אע"פ
עדים. דאין סהדי שאין אומרי
הדין בלא מום (ב"ב פ"ה.)
בעלי תריסין. חכמים
הנלחמים את זה וכל כהן
(בבכות סו.) המתורגמן.
שהיה עומד לפני כהן מלכות
ומשמע לביש את הדרכה
מפי רבן גמליאל (שם.)

לעדות בכור. בכור כהן כהן
סמננו יתחיל לו שלם ארבע
בו מום. ק"ל נחשבו כשהי
להטיל מום בכבור ואין נאמן
לומר מום זה נפל זו מלכות
וצריך להביא עדים (שבת
פ"ה.) אלא לעדות
האשה. לומר נאשה מ'
בעלך. דלפניו הם נכנס סמס
עינא. וכל דמקדש אשתא
דכנן מקדש ואפקיעי רבן
לקדושי מיהו (שם.) והלכה
שהאשה כשרה לה. אע"פ
נמי כשרה לה (שם.) אע"פ
עדים. דאין סהדי שאין אומרי
הדין בלא מום (ב"ב פ"ה.)
בעלי תריסין. חכמים
הנלחמים את זה וכל כהן
(בבכות סו.) המתורגמן.
שהיה עומד לפני כהן מלכות
ומשמע לביש את הדרכה
מפי רבן גמליאל (שם.)

לעדות בכור. בכור כהן כהן
סמננו יתחיל לו שלם ארבע
בו מום. ק"ל נחשבו כשהי
להטיל מום בכבור ואין נאמן
לומר מום זה נפל זו מלכות
וצריך להביא עדים (שבת
פ"ה.) אלא לעדות
האשה. לומר נאשה מ'
בעלך. דלפניו הם נכנס סמס
עינא. וכל דמקדש אשתא
דכנן מקדש ואפקיעי רבן
לקדושי מיהו (שם.) והלכה
שהאשה כשרה לה. אע"פ
נמי כשרה לה (שם.) אע"פ
עדים. דאין סהדי שאין אומרי
הדין בלא מום (ב"ב פ"ה.)
בעלי תריסין. חכמים
הנלחמים את זה וכל כהן
(בבכות סו.) המתורגמן.
שהיה עומד לפני כהן מלכות
ומשמע לביש את הדרכה
מפי רבן גמליאל (שם.)

לעדות בכור. בכור כהן כהן
סמננו יתחיל לו שלם ארבע
בו מום. ק"ל נחשבו כשהי
להטיל מום בכבור ואין נאמן
לומר מום זה נפל זו מלכות
וצריך להביא עדים (שבת
פ"ה.) אלא לעדות
האשה. לומר נאשה מ'
בעלך. דלפניו הם נכנס סמס
עינא. וכל דמקדש אשתא
דכנן מקדש ואפקיעי רבן
לקדושי מיהו (שם.) והלכה
שהאשה כשרה לה. אע"פ
נמי כשרה לה (שם.) אע"פ
עדים. דאין סהדי שאין אומרי
הדין בלא מום (ב"ב פ"ה.)
בעלי תריסין. חכמים
הנלחמים את זה וכל כהן
(בבכות סו.) המתורגמן.
שהיה עומד לפני כהן מלכות
ומשמע לביש את הדרכה
מפי רבן גמליאל (שם.)

לעדות בכור. בכור כהן כהן
סמננו יתחיל לו שלם ארבע
בו מום. ק"ל נחשבו כשהי
להטיל מום בכבור ואין נאמן
לומר מום זה נפל זו מלכות
וצריך להביא עדים (שבת
פ"ה.) אלא לעדות
האשה. לומר נאשה מ'
בעלך. דלפניו הם נכנס סמס
עינא. וכל דמקדש אשתא
דכנן מקדש ואפקיעי רבן
לקדושי מיהו (שם.) והלכה
שהאשה כשרה לה. אע"פ
נמי כשרה לה (שם.) אע"פ
עדים. דאין סהדי שאין אומרי
הדין בלא מום (ב"ב פ"ה.)
בעלי תריסין. חכמים
הנלחמים את זה וכל כהן
(בבכות סו.) המתורגמן.
שהיה עומד לפני כהן מלכות
ומשמע לביש את הדרכה
מפי רבן גמליאל (שם.)

לעדות בכור. בכור כהן כהן
סמננו יתחיל לו שלם ארבע
בו מום. ק"ל נחשבו כשהי
להטיל מום בכבור ואין נאמן
לומר מום זה נפל זו מלכות
וצריך להביא עדים (שבת
פ"ה.) אלא לעדות
האשה. לומר נאשה מ'
בעלך. דלפניו הם נכנס סמס
עינא. וכל דמקדש אשתא
דכנן מקדש ואפקיעי רבן
לקדושי מיהו (שם.) והלכה
שהאשה כשרה לה. אע"פ
נמי כשרה לה (שם.) אע"פ
עדים. דאין סהדי שאין אומרי
הדין בלא מום (ב"ב פ"ה.)
בעלי תריסין. חכמים
הנלחמים את זה וכל כהן
(בבכות סו.) המתורגמן.
שהיה עומד לפני כהן מלכות
ומשמע לביש את הדרכה
מפי רבן גמליאל (שם.)

לעדות בכור. בכור כהן כהן
סמננו יתחיל לו שלם ארבע
בו מום. ק"ל נחשבו כשהי
להטיל מום בכבור ואין נאמן
לומר מום זה נפל זו מלכות
וצריך להביא עדים (שבת
פ"ה.) אלא לעדות
האשה. לומר נאשה מ'
בעלך. דלפניו הם נכנס סמס
עינא. וכל דמקדש אשתא
דכנן מקדש ואפקיעי רבן
לקדושי מיהו (שם.) והלכה
שהאשה כשרה לה. אע"פ
נמי כשרה לה (שם.) אע"פ
עדים. דאין סהדי שאין אומרי
הדין בלא מום (ב"ב פ"ה.)
בעלי תריסין. חכמים
הנלחמים את זה וכל כהן
(בבכות סו.) המתורגמן.
שהיה עומד לפני כהן מלכות
ומשמע לביש את הדרכה
מפי רבן גמליאל (שם.)

לעדות בכור. בכור כהן כהן
סמננו יתחיל לו שלם ארבע
בו מום. ק"ל נחשבו כשהי
להטיל מום בכבור ואין נאמן
לומר מום זה נפל זו מלכות
וצריך להביא עדים (שבת
פ"ה.) אלא לעדות
האשה. לומר נאשה מ'
בעלך. דלפניו הם נכנס סמס
עינא. וכל דמקדש אשתא
דכנן מקדש ואפקיעי רבן
לקדושי מיהו (שם.) והלכה
שהאשה כשרה לה. אע"פ
נמי כשרה לה (שם.) אע"פ
עדים. דאין סהדי שאין אומרי
הדין בלא מום (ב"ב פ"ה.)
בעלי תריסין. חכמים
הנלחמים את זה וכל כהן
(בבכות סו.) המתורגמן.
שהיה עומד לפני כהן מלכות
ומשמע לביש את הדרכה
מפי רבן גמליאל (שם.)

לעדות בכור. בכור כהן כהן
סמננו יתחיל לו שלם ארבע
בו מום. ק"ל נחשבו כשהי
להטיל מום בכבור ואין נאמן
לומר מום זה נפל זו מלכות
וצריך להביא עדים (שבת
פ"ה.) אלא לעדות
האשה. לומר נאשה מ'
בעלך. דלפניו הם נכנס סמס
עינא. וכל דמקדש אשתא
דכנן מקדש ואפקיעי רבן
לקדושי מיהו (שם.) והלכה
שהאשה כשרה לה. אע"פ
נמי כשרה לה (שם.) אע"פ
עדים. דאין סהדי שאין אומרי
הדין בלא מום (ב"ב פ"ה.)
בעלי תריסין. חכמים
הנלחמים את זה וכל כהן
(בבכות סו.) המתורגמן.
שהיה עומד לפני כהן מלכות
ומשמע לביש את הדרכה
מפי רבן גמליאל (שם.)

לעדות בכור. בכור כהן כהן
סמננו יתחיל לו שלם ארבע
בו מום. ק"ל נחשבו כשהי
להטיל מום בכבור ואין נאמן
לומר מום זה נפל זו מלכות
וצריך להביא עדים (שבת
פ"ה.) אלא לעדות
האשה. לומר נאשה מ'
בעלך. דלפניו הם נכנס סמס
עינא. וכל דמקדש אשתא
דכנן מקדש ואפקיעי רבן
לקדושי מיהו (שם.) והלכה
שהאשה כשרה לה. אע"פ
נמי כשרה לה (שם.) אע"פ
עדים. דאין סהדי שאין אומרי
הדין בלא מום (ב"ב פ"ה.)
בעלי תריסין. חכמים
הנלחמים את זה וכל כהן
(בבכות סו.) המתורגמן.
שהיה עומד לפני כהן מלכות
ומשמע לביש את הדרכה
מפי רבן גמליאל (שם.)